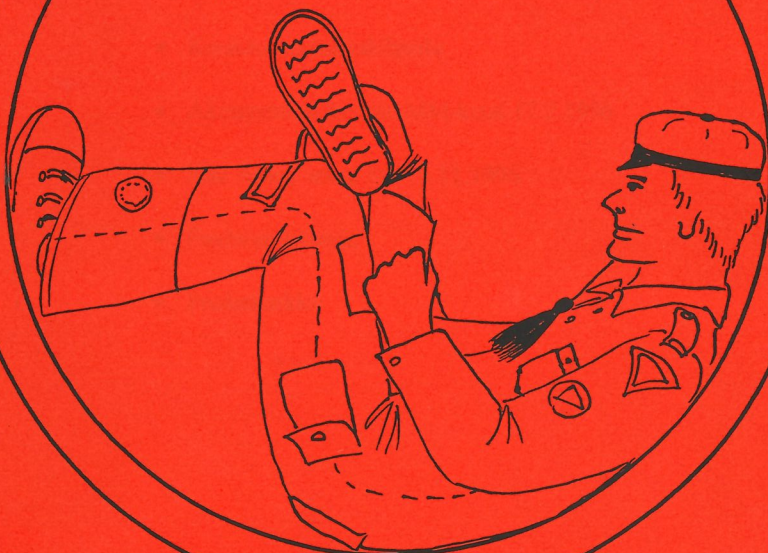

1 / 97

KORKKIRUUV

Sisällysluettelo

- KoRK:n vuoden 1997 hallitus
- Konecup erään joukkueen kapteenin kokemana
- Koneenrakentajakillan lausunto Tampereen teknillisestä yliopistosta
- Suur-Suomen rankka maaliskuussa 1996
- Tervehdys, rakkaat kiltaveljet ja -sisaret
- Korkix ja kaikkien kaverin kylä
- Painajaisia
- Kuukauden lukijakilpailu
- Akateemisen kyykän MM-kisat 17.2.1996
- Näe Apina -excu 14.-15.11.1996
- Fuxiwunderunde
- Puuhanurkka

Koneenrakentajakillan hallitus 1997

Puheenjohtaja:
Janne Pyy
 Orivedenkatu 8 d 81
 33720 Tampere
 03 - 318 3964
 pyyroe@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 27.12.1972 Oulussa, josta muutti 2.5 vuotiaana Jyväskylään. Kirjoitti ylioppilaaksi Jyväskylän Lyseon lukiosta 1991 ja pääsi samana vuonna TTKK:hon. Armeija on käyty Pohjan Prikaatissa sekä Haminan RUK:ssa (kurssi 200). Tampereella opiskeluvuosi on kertynyt pian neljä, minkä lisäksi vuosi 94-95 kului Braunschweigissä. Pääaineena Janne lukee energia- ja prosessiteknikkaa ja sivuaineina paperia ja teollisuustaloutta. Harrastuksista mainittakoon sähläily ja musiikin kuuntelu.

Varapuheenjohtaja,
opintovastaava:
Mikko Toivonen
 Opiskelijankatu 4 f 311
 33720 Tampere
 03 - 317 2923
 mikkot@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Turussa 30.10.1974, missä myös eläi aina vuoteen 1993 asti, jolloin kirjoitti ylioppilaaksi nykyisestä Turun Suomalaisen Yhteiskoulun lukiosta. Sen jälkeen astui armeijan harmaisiin Niinisalon kenttätykistössä ja kävi Haminan RUK:n. Armeijan jälkeen oli vuoden töissä, jonka jälkeen aloitti TTKK:ssa konepuolella 1995. Vuosikurssi JJ.

Vouti:
Elina Voutilainen
 Näyttelijäkatu 19 p 74
 33720 Tampere
 03 - 317 4194
 v154324@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 27.04.1976 Nastolassa. Sen jälkeen asunut Joensuussa, Lahdessa, Juvalla, Kotkassa, Ilmajoella, taas Kotkassa ja sitten vuoden Lappeenrannassa opiskelemissa. Nyt toista vuotta TTKK:ssa koneella. Kirjoittanut Karhulan lukiosta 1994. Elinaa ei kannata suuttuttaa, sillä klarinetin soiton lisäksi hän harrastaa karatea, josta huilkea keltainen vyo.

Sihteeri,
sopovastaava:
Kaisa Airas
 Ruskontie 6 f 36
 33710 Tampere
 03 - 316 0774
 airas@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 4.10.1976 Hollolassa. Välillä piipahti myös Kanadassa asunnassa, minkä jälkeen veri veti taas Hollolaan. Kirjoittanut ylioppilaaksi keväällä 1995 Hollolan lukiosta, minkä jälkeen lukenut hetken mielenhäiriössä vuoden fyysiikkaa Jyväskylässä. Onneksi Kaisa tuli viimein järkiinsä ja saapui TTKK:hon syksyllä -96. Harrastuksina pesäpallo ja muu liikunta. Vuosikurssi on J eli koskessa on vielä käymättä.

Tiedotusvastaava,
excursiovastaava:
Juho Kuusinen
 Opiskelijankatu 4 f
 340
 33720 Tampere
 0400 - 367 711
 juho@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Tampereella 16.7.1974. Asunut sen jälkeen Turussa, Eskilstunassa, Jitalassa ja taas Tampereella vuodesta -91. Kirjoittanut ylioppilaaksi Tampereen Normaalikoulun lukiosta 1993, jolloin myös pääsi TTKK:hon konepuolelle. Kävi armeijan laivastossa. Palveluspaikkoina Suomenlahden laivasto, Saaristomeren laivasto (Kuljetusviirikön veneenkuljettaja sekä miinalautta Pansio) sekä Merisotakoulu (RUK 121). Aloitti opiskelut TTKK:ssa 1995. Harrastuksina teekkarielämä ja -kulttuuri. Vuosikurssi JJ.

Kopiokonevastaava:
Tuomo Sippus
 Vaajakatu 5 a 15
 33720 Tampere
 040 - 557 5609
 sippus@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Hollolassa 3.12.1975. Kirjoitti ylioppilaaksi Hollolan lukiosta 1994, jonka jälkeen pääsi heti TTKK:hon sisään. Ennen opiskelun alkua kävi armeijan. Ensin Hallissa ilm. LTeknAu -ksi -94, jonka jälkeen loppuaika Pirkkalassa. Aloitti opinnot TTKK:ssa 1995. Harrastuksikseen Tuomo ilmoittaa skimbauksen ja maanviljelyn. Vuosikurssi JJ.

Fuksivastaava (96-97),
Vuosijuhlavastaava:
Janne Keskinen
 Annalankatu 10 a 7
 33710 Tampere
 03 - 318 1201
 k151400@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 29.9.1975 Mikkelin keskussairaalassa. Asunut sen jälkeen 2 kk Mikkelissä, jonka jälkeen muutto Tuulokseen. Kirjoitti ylioppilaaksi Lammin lukiosta 1994, jolloin pääsi nauttimaan myös mustaleimaemmentaalista ja sahdistista. Samana vuonna pääsi myös kirjoille TTKK:hon. Armeijassakin tuli käytyä, vaikka sillä kuulemma olikin kallista kahvia.. Aloitti TTKK:ssa syksyllä 1995. Harrastuksikseen Janne mainitsee uppopallon, koruompelun, ihmismobilet keskustorilla ja DX-kuuntelun.. Vuosikurssi JJ.

Korkkiruuvi,
fuksivastaava (97-98):
Soile Lehtinen
 Opiskelijankatu 4 f 340
 33720 Tampere
 0400 - 424 906
 l150217@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 10.4.1974 Tampereella ja muuttanut jo aivan pikkuisena Hervantaan. Hervannassa onkin sitten tullut asuttua koko sen jälkinen elämä, vaikka lukion Soile kävikin keskustassa Tampereen yhteiskoulussa. Ylioppilaaksi 93 ja samana vuonna TTKK:hon konepuolelle. Pääaineena olisi tarkoitus lueskella tuotantotekniikkaa ja sivuaineena logistiikkaa. Tykkää piirtämisestä ja rakastaa kissoja. JV vuosikurssi.

**Liikuntavastaava,
limuvastaava:**

Markus Reinikka
Suurusmä
änkatu 5
33240 Tampere
03 - 212 4565
r152544@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 15.10.1975 Tampereella, jossa asustellut koko elämänsä. Kirjoittanut ylioppilaaksi Tampereen Lyseon lukiosta -94. Armeijaan 2/95, Res. kers, meripioneeri/ek/SmLaiv. Harrastuksia Asterixien keräily ja koripalloilu. Tullut TTKK:hon -96 - eli on fuksi.

Kiltamestari:

Leo (Miikka) Riionheimo
Annalankatu 10 a 1
33710 Tampere
050 - 562 3669
riio@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 13.1.1974 Turussa. Kirjoittanut ylioppilaaksi Kupittaaan lukiossa Turussa. Armeijan käynyt - SmLaiv, aliluutnantti (RUK 205). Harrastuksena urheilu (amerikan pallo). Asuu Tupsulassa. TTKK:hon 1996 - vuosikurssi J, eli fuksi.

Saunamestari:

Antti Huttunen
Annalankatu 10 a 1
33710 Tampere
050 - 527 6226
ako@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 31.7.1976 Suolahden kauppalassa. Asustellut Suolahdella ja nyt puoli vuotta Tampereella. Nykyinen asuinpaikka Tupsula. Ylioppilaaksi Suolahden lukiosta -95. Armeijan käynyt, res. vänrikki, KymJtr, RUK 207. TTKK:hon sisään -95, aloitti -96. Tämänhetkisenä pääharrastuksena soteleskeily. Fuksi.

Kanttori:

Ilmo Lounasmaa
Ilmarinkatu 9 e 34
33500 Tampere
03 - 255 5325
ilmo@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 24.6.1974 Muuramessa. Tähänastiset asuinpaikat ovat Muurame, Reisjärvi, Ylöjärvi, Oulu ja Tampere. Kirjoittanut ylioppilaaksi Ylöjärven lukiosta. Armeijan käynyt Oulussa. Lempiruoka riisipuuro ja lempilelu Volvo Amazon. Harrastuksina soitto, laulu, luku, partio, moottoripyöräily ja lumilautailu. Lukee TTKK:ssa koneensuunnittelua. Vuosikurssi JJJ.

Jäsentä:

Timo Kojo
Annalankatu 10 a 7
33710 Tampere
03 - 318 1201
k125241@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 17.8.1972 Oulussa. Asustellut ennen TTKK:ta Karstulassa. Kirjoittanut ylioppilaaksi Karstulan lukiosta. Käynyt armeijan 92-93 Keuruulla. Harrastuksina hauskanpito, Mustanaamio-kerho ja mäkihyppy. Tullut TTKK:hon -91. Pää-/siivoukset: tuotantotekniikka, logistiikka, energiatalous. Vuosikurssi N.

Emäntä:

Tuula-Maija Peltari
Opiskelijankatu 4 f 311
33720 Tampere
03 - 317 2923
tuuma@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 15.8.1975 Porissa, jossa asunut ensimmäiset 10 vuotta. Seuraavat asuinpaikat: Rovaniemi, Hongkong (vaihtiksenä) ja Paavola. Viimeiset kuukaudet ovat kuluneet Wäinölään Mikkolassa. Kirjoittanut ylioppilaaksi Rovaniemen Lyseonpuiston lukio. Armeijaan olisi joskus halunnut mennä, mutta ei enää. Joutui TTKK:hon ja ylipäättään tähän tekniikan maailmaan täysin sattumalta 1995. Harrastuksina ei paljon muuta yleisen yhteisenhyväksitoiminnan lisäksi. Ympäris-töllä toista vuotta.

**KoRK:n kummi
TTKY:n hallituksessa:**

Jani Mähönen

03 - 365 2935
m150517@proffa.cc.tut.fi

24-vuotias entinen raksateekkari, nykyinen koneteekkari. Lempiruokana poronkäristys ja lempileluna kaukosäädin. Vuosikurssi JV.

P U U H A N U R K K A

U
U
H
A
N
U
R
K
K
A

Tehtävä 1.

Virtanen on kaksi kertaa niin vanha, kuin hänen vaimonsa oli silloin, kun Virtanen oli viisi vuotta vanhempi kuin vaimo on nyt. Minkä ikäinen Virtanen on nyt?

Tehtävä 2.

Tallissa oli hevosia ja karpäsiä. Näillä oli yhteensä 5J päätä ja 300 jalkaa. Kuinka monta hevosta tallissa oli?

KONECUP ERÄÄN JOUKKUEEN KAPTEENIN KOKEMANA

Aamu koitti kirkkaan kuulaana. Ohut kuurakerros peitti maita ja mantuja auringon piiloutuessa vielä pilviverhon taakse. Siemilain kirpeää ilmaa sisuksiini ja katselin mietteissäni jään peittämää kenttää. Oli jälleen koittanut aika jokavuotiselle, jo pitkät perinteet omaavalle KONECUP -jalkapalloturnaukselle, joka pelaajien loskaantumisen välttämiseksi oli siirretty pelattavaksi myöhäiselle marraskuulle.

Vilkuilin puolihuolimattomasti ensimmäistä vastaamme saapunutta joukkuetta. Vaivihkaa laitoin merkillä heidän mahdollisia pelistrategioitaan ja hymähtäen totesin heistä tuskin olevan vastustusta laadukkaalle ja myöhemmin myös voitokkaaksi osoittautuneelle joukkueelleni. Fuksiraukkojen pakokauhuisista katseista päättelin myös heidän olevan jo selvillä pelin loppuratkaisusta. Ja tokihan paras voittikin, joskin täytyy myöntää Luunrikkojen yrittäneen laittaa kovasti kampoihin. Tekivät pari maaliakin, minkä heille armollisesti soimme.

Seuraavaksi saimme vastaamme aidon, punapukeisen koneteekkarijoukkueen. Aitouden tuntua lisäsi jatkuva, yletön ja erittäin julkinen douppaaminen, mihin paheeseen yrittivät myös vastustajiaan houkutella. Lähes tuloksetta. Murskavoittomme oli yhtä tiukkaluonteista maalia lukuunottamatta täydellinen.

Koska omalle joukkueelleni koitui pelitauko, lupauduin äskenvoittamamme reipashenkisen joukkueen vuokrapelaajaksi yhden (1) ottelun ajaksi. Toista puolta kentästä kansoitti puolestaan ensimmäisessä (harjoitusluonteisessa) ottelussa kohtaamamme kyhäelmä. Pelistä muodostui mitä letkein, paikoin vapaapainiotteluun vivahtava puolittuntinen. Oman erityislaatuisen sävynsä kentälle toi konekillan tyylikkäisiin verkkaireihin pukeutunut mieshenkilö. Joskaan en ollut varma, kumman puolella tämä pelasi. Pallo hävisi ja myös lopputulos jäi jonkunlaisen hämärän peittoon. Niiden korvasi kuitenkin hehkeä tunnelma.

Viimeisessä, vaan ei suinkaan vähäisimmässä, alkupelissä vastaamme saapuivat Tvikin tytöt, joista muutama oli aivan takuuvarmasti napsinut anaboolisia stereoida. Saimme jälleen kirkkaan kauniin ja kiiltävän voiton, minkä rehellisesti ansaitsimmekin.

Lopuksi oli jäljellä pelkkä loppuottelu, jota voisi luonnehtia lauseilla "paras ei voitannut" ja "vastapuolen pelistrategia oli vähintäänkin kyseenalainen". Tai ehkä joukkueemme oli vain niin open uupunut juostuaan koko päivän pallon ja pelaajien perässä. Kuitenkin KONECUPin 96 voittaneen MIKin edustusjoukkueen pluspuoleksi laskettakoon pelaajien vilpitiön halu jakaa voitto, palkinto ja hyvä mieli myös toiseksi tulleen joukkueen kanssa eikä vain keskenään.

Onnistuneen päivän päätteeksi, Ellun kanojen puolesta,

Olinen

Koneenrakentajakillan lausunto Tampereen teknillisestä yliopistosta

Koneenrakentajakillan lausuntoon Tampereen teknillisen korkeakoulun hallintosuunnitelutoimikunnan laatimasta Tampereen teknillisen yliopiston hallintomalliehdotuksesta on pohjana seuraava laki ja siihen liittyvä asetus. Laki- ja asetusehdotukset ovat koko-naisuudessaan nähtävissä Koneenrakentajakillassa, josta niitä voi pyytää luettavakseen. Seuraavilla sivuilla on otteita sekä Koneenrakentajakillan lausunnosta, että laki- ja asetusesitysten perusteluista, liittyen kohtiin, jotka luultavasti eniten kiinnostavat tavallista opiskelijaa.

L a k i

Tampereen teknillisestä yliopistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tampereen teknillisen yliopiston tehtävänä on antaa ylintä tekniikan ja arkkitehtuurin opetusta, valmistaa teknillisten alojen opettajia, suorittaa alan tieteellistä tutkimustyötä sekä muutoinkin edistää teknillistieteellistä kehitystä.

2 §

Yliopiston kotipaikka on Tampereen kaupunki. Tarvittaessa voidaan yliopiston laitoksia sijoittaa myös muille paikkakunnille.

3 §

Yliopisto on kauppa- ja teollisuusministeriön alainen. Sisäisissä asioissaan yliopistolla on itsehallinto siten kuin siitä asetuksella säädetään.

jne.

16 §

Tarkeimmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Tämän lain tultua voimaan muuttuu Tampereen teknillinen korkeakoulu, josta on säädetty 25 päivänä helmikuuta annetulla lailla Tampereen teknillisen korkeakoulun perustamisesta (109/66), Tampereen teknilliseksi yliopistoksi. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Helsingissä päivänä kuuta 19 .

Tasavallan Presidentti

Kauppa- ja teollisuusministeri

Perusteluista laki- ja asetusesityksiin:

Nimi: Esittäessään nimeä Tampereen teknillinen yliopisto toimikunta pyrkii kiinnittämään muidenkin korkeakoulujen huomiota nimikysymykseen käynnissä olevassa hallinnomuudistuskustelussa. Samalla olisi kysymys oikeasta englanninkielisestä muodosta ratkaistu. Länsi-Saksassa ovat ainakin Stuttgartin ja Karlsruhen teknilliset korkeakoulut muuttaneet nimensä yliopistoiksi, ilmeisesti osittain juuri tästä syystä. Toimikunnan mielestä mielipide, että yliopiston tulee edustaa kaikkia tieteenaloja, on jo syrjäytetty esim. Oulun ja Jyväskylän yliopistoja perustettaessa.

Koneenrakentajakillan lausunnosta:

Nimeksi toimikunta on ehdottanut Tampereen teknillinen yliopisto vedoten yksinomaan anglosaksisessa maailmassa korkeakoulu-sanaan liittyvään merkityssekaannukseen. Olemme sitä mieltä, että kyseisen seikan sijaan ei tulisi estää käyttämästä edelleen nimeä Tampereen teknillinen korkeakoulu. Samalla toteutuisi yhdenmukaisuus vastaavien Helsingin ja Lappeenrannan oppilaitosten nimien kanssa. Nimi Tampereen teknillinen yliopisto on aivan liian helposti sekoitettavissa Tampereen yliopistoon, jotta sitä voitaisiin suositella. Tulevaisuudessa mahdollisesti tapahtuva teknillisen korkeakoulun liittyminen Tampereen yliopistoon teknillisenä tiedekuntana ratkaisee samalla nimen englanninkielisen käännöksen kätevästi.

Perusteluista laki- ja asetusesityksiin:

21 §. Rakennusinsinööri-osasto ja arkkitehtiosasto on yhdistetty yhdeksi osastoksi, jonka nimi on yhdyskuntatekniikan osasto. Toimikunnan käsityksen mukaan tämä yhdistäminen on aiheellista sen vuoksi, että alihallinto tulee järjestetyksi tarkoituksen mukaisesti. Tulevan yhdyskuntatekniikan osaston kaikki opetus- ja tutkimuskohteet liittyvät läheisesti toisiinsa. Tämän vuoksi on koko osaston toiminta voitava koordinoida alihallinnon (osaston) tasolla. Tähän ei vanha järjestelmä erillisine osastoineen anna mahdollisuutta. Toisaalta nykyinen arkkitehtuuriosasto säilyy Tampereen teknillisessä yliopistossa kauan siksi pienenä sekä virkamies- että opiskelijakunnaltaan, ettei se pysty hoitamaan niitä tehtäviä, jotka on suunniteltu annettavaksi osastolle. Toimikunta on kuullut tässä asiassa nykyisten arkkitehti- ja rakennusinsinööri-osastojen johtajia, jotka molemmat vastustivat yhdistämistä.

Koneenrakentajakillan lausunnossa asiasta ei ole mitään mielipidettä, ei edes mainintaa.

Asetusesityksestä Tampereen teknillisestä korkeakoulusta:

8 luku

Virat ja toimet ja niiden täyttäminen

37 §

Varsinaisen professorin viran haltijalta vaaditaan viran menestykselliseen hoitoon tarvittava taito ja kyky, mitä arvosteltaessa on otettava huomioon hänen viran opetusosalalta julkaisemansa tieteelliset tutkimukset, suoritettu muu luova työ, opettajakyky ja julkaistut oppikirjat sekä käytännöllinen perehtyminen viran alaan, mikäli se on tärkeätä viran hoitamiseksi, ynnä muu selvitys, mikä luotettavasti todistaa hänen taitavuutensa virkaan.

46 §

Ennen kuin virkaehdotus professorin tai apulaisprofessorin viran täyttämiseksi tehdään, on hakijan pidettävä opettajakykynsä osoittamiseksi osastoneuvoston hyväksymästä aiheesta näyteluento, jollei osastoneuvosto erityisestä syystä katso sitä tarpeettomaksi.

Koneenrakentajakillan lausunnosta:

Lopuksi haluamme kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että professorin tai apulaisprofessorin virkaa täytettäessä hakijan opettajakyky jäänee käytännössä ottamatta huomioon. Syy tähän on esitettyssä lausuntoantomenettelyssä, jossa ei ole varattu mahdollisuutta hankkia lausuntoa asianomaisten viranhakijoiden opetustaidosta henkilöiltä, jotka ovat seuranneet ko. hakijan opetusta normaalitilanteessa, ei missään lavastetussa näytelmässä, jollaisia näyteluennot ovat.

Perusteluista laki- ja asetusesityksiin:

1 §. Teknillisten alojen opettajakoulutus on toistaiseksi ollut tilapäistäjärjestelyjen varassa. Toimikunta on hahmunnut varata tilaisuuden järjestää asia vakinaiselle kannalle Tampereella.

Hallinnonsuunnittelutoimikunnan opiskelijajäsenten eriävä mielipide:

Tampereen teknillisen korkeakoulun hallinnonsuunnittelutoimikunnan opiskelijajäsenet Martti Lahti, Mikko Rönnholm ja Raimo Ylivakeri ovat jättäneen toimikunnan laatimiin ehdotuksiin eriävän mielipiteen, mm. koska opiskelijajäsenten mielipiteet on jätetty huomioimatta toimikunnan työssä. Loppukommentissaan he kuitenkin toteavat:

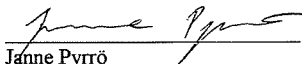
“Koska pidämme Tampereen teknillisen yliopiston itsenäistymistä tärkeänä, toivomme, että esityksen käsittely tapahtuisi huomioon ottaen myös tässä eriävässä mielipiteessä esitetyt näkökohdat kuitenkin siten, että nämä kysymykset eivät viivytä asiaa läpiviemistä.”

Nyt alkaa kuitenkin näyttää siltä, että asian läpivieminen on viivästynyt, ainakaan kaikilta osin laki ja asetukset eivät edenneet, sillä opiskelemme edelleen Tampereen teknillisessä korkeakoulussa. Laki- ja asetusesitysten tai toimikunnan opiskelijajäsenten eriävän mielipiteen kirjoittamisajankohdasta ei ole varmuutta, mutta Koneenrakentajakillan lausunto on päivätty:

Tampereella toukokuussa 1970

Koneenrakentajakillan raati

Killan arkistojen kätköjä tutki 16.1.1997

Janne Pyrrö

Suur-Suomen rankka maaliskuussa 1996

KoRKin 18 rohkeinta ja reippainta jäsentä sekä yksi AuTEKin kaunis ja rohkea saapuivat obeliskille 13.3. klo 11. Siitä alkoi kevään rankka excu, joka myöhemmin todettiin myös Suur-Suomen excursioksi. Bussissa oli tilaa vähän liiaksikin vähäisen osallistujamäärän takia, mutta se ei tehnyt matkasta yhtään sen tylsempää. Ja kuskina oli tietenkin meidän oma Markkumme Mäntylä Oy:stä (ensimmäistä muttei viimeistä kertaa).

Monien ku..taukojen jälkeen pääsimme vihdoin Valmetin traktoritehtaalle Sahalahteen. Siellä saimme nauttia (vain!) pullakahvit kalvosulkeisten aikana, jonka jälkeen menimme varsin hyvin järjestetylle ja kattavalle tehdaskierrokselle. Monien kysymysten (mm.

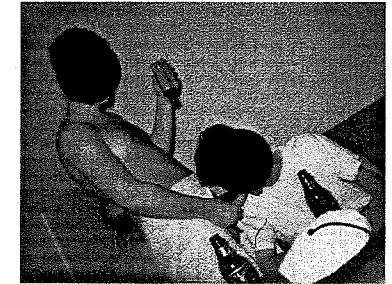
paljonko tämä tehdas painaa...) jälkeen vieroi-tusoireiden jo hiljaa hiipiessä elimistöihimme pääsimme viimein jatkamaan matkaamme. Nälän kurniessa vatsassa pysähdyimme Suomenjoella kauppaan. Jokainen hankki omat välttämättömät elintarvikkeet, kuten olutta, makkaraa, olutta, nakkeja, olutta, lihapullia, olutta, perunalastuja, ja olutta. Kiltä (matkan-johtaja Kotasen muodossa) osti myös hieman aamiaistarvikkeita seuraavaa aamua varten.

Matka jatkui kohti Kuopiota. Pysähdyksiä oli monia johtuen eritoten bussin kehnosta wc-kapasiteetista. Linja-autossa on tunnelmaa... ainakin Samin soittaessa omaa matkakasettiaan, joka sai kaikenkokeneen bussikuskimmeikin ihmettelemään Suomen tulevaisuutta näiden mahdollisten diplomi-insinöorien käsissä. Jonkin aikaa haettuamme (Kotanan kartanlukijana...) löysimme viimein majapaikkamme, joka olikin vallan mainio. Miinuksina mainittakoon ainoastaan pitkä matka keskustaan ja se, että bussin joutui jättämään noin 500 metrin päähän. Niin ja Markulle ei löytynyt erityisen äänieristettyä nukkumapaikkaa...

Kaikki odottivat innolla Kuopion iltaelämään tutustumista. Paikalliselle oppilaitokselle oli vihjattu, että voisivat järjestää hieman ohjelmaa. Olivathan he sen tehneetkin, sillä majapaikkamme oveen oli siististi kiinnitetty kopio jonkun paikallisen sanomalehden Tänään Tapahtuu -palstasta. Vähän aikaa humanisteja haukuttuamme ja kunnolla saunottuamme lähdimme Markun kyydittäminä kohti Kuopion keskustaa. Tietenkin lauloimme Markulle Wirsua niin hyvin kuin osasimme. Perillä keskustassa lähdimmekin sitten etsimään niitä menopaikkoja. Ne olivat kyllä niin kiven alla, ettei yhtäkään löydetty, mutta hauskaa oli silti. Eräässä pienessä paikassa esitimme joukolla myös teekkariryhmiin sen ajan koittaessa.

Aamulla lähdimme ajoissa ajele-maan kohti Raahea ja Rautaruukin tehtaita. Ja pääsimmekin me joskus jopa perillekin. Ensimmäisenä pääsimme yllätys yllätys taas kalvosulkeisiin. Meille näytettiin jos jonkin moista kalvoa ja kerrottiin yhtiön saavutuksista ja vaiheista. Tämän jälkeen teimme bussilla kiertoajelun tehdasalueella, joka olikin erittäin suuri. Kiertoajelun jälkeen saimme kypärät ja kuulosuojain/radiopuhelimet päähän ja pääsimme tutustumaan hieman paremmin tuohon helvetin esikartanoon (jolta se tosiaan näytti, haisi ja tuntui). Pääsimme seuraamaan läheltä mm. valssausta Suomen pisimmässä tehdasrakennuksessa (n 1200 metriä). Sitten pääsimme jälleen ruokailemaan Rautaruukin lounasravintolaan. Jouduimme toki maksamaan ruoan itse, koska Rautaruukki oli tehnyt vain alle 90 miljoonaa markkaa voittoa edellisessä vuonna (ruoan hinta oli 20 x 20mk = 400 mk!!).

Rautaruukin jälkeen suuntasimme ostoksille paikalliseen suureen markettiin, josta jokainen hankki taas hieman evästyä loppupäivää varten. Taisivat muutamamat hommata itsellensä aurinkolasitkin. Ostosten jälkeen suuntasimmekin kohti Oulua ja Oululaisten arkkareiden komeaa saunarakennusta, josta ei voi muuta sanoa kuin että komea on. Siellä me sitten nautimme peruselintarvikkeita (olutta ja makkaraa) ja tietysti saunoimme. Markku jätti meidät keskenämme iloitsemaan ja kuljetti itsensä lähimpään hotelliin edellisestä yöstä viisastuneena. Saunan ja muun mukavan jälkeen lähdimmekin Oulun keskustaan, joka olikin ihan kävelymatkan päässä (vajaa km). Siellä kiersimme erinäisiä kapakoi-ta ja bailasimme mm paikallisten teekkarien kanssa. Kaikki kuitenkin löysivät tiensä takaisin arkkareiden majalle - kuka milloinkin.

Aamulla lähdimme jo kukonlaulun aikaan (noin klo 8:30) kohti Torniota ja Lapin Kullan tehtaita. Lapin Kullalla suoritimme ensimmäisenä pienen kierroksen, jonka jälkeen menimme maistelemaan talon tuotetta. Merkistä huolimatta katosi huomattava määrä nestettä janoisen teekkarilauman käsittelyssä. Lopuksi saimme vielä pari korillista matkaevääksi.

Torniossa kun olimme, päätimme käydä samalla ulkomaillakin ja niinpä ajoimme Ruotsin puolelle. Siellä kävimme syömässä grillikioskilla. Takaisin Suomeen tultaessa Ruotsin puolen tullimiehetkin saivat aiheen elää nähdessään bussin ikkunoissa parin innokkaan matkalaisen esittämän performanssin. Takaisin Ouluun päästyämme pysähdyimme paikalliseen nestemyymälään, josta ostimme myös Markulle pullon palkkioksi hyvästä kuskien työstä (ja siitä että kesti meitä). Oulussa heräsi erälle fuksille pakonomainen vimma keräillä muistoesineitä konekillan seinille. Tästä on muistona mm. killan seinällä oleva lottomainos, jossa on kaikkien exculla olleiden omakätinen nimikirjoitus.

Edellämäinintun fuksin seikkailuista paluumatkalla liikkuukin varmaan kaiken maailman huhuja. Kyllä niistä kirjoittaisi vaikka kuinka pitkän jutun, mutta ehkä joskus sitten. Killassa varmaan kuulee perimätietoa kyseisestä matkasta pitkään. Loppumatkan aikana saimme kilttaan useita erilaisia muistoesineitä, niin kankaisia, pahvisia kuin metallisiäkin.

Matka halki Suomen oli todella pitkä, mutta viimein pääsimme takaisin rakkaaseen kaupunkiimme. Markkukin pääsi hyvin ansaitsemalleen levolle. Olihan hän ajanut kahtena edellisenä päivänä jo aika paljon ja viimeisenä päivänä ajotunteja kertyi noin 12 (kun ei lasketa taukoja mukaan, joita oli nesteen nauttimisesta johtuen useita).

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Ja minä itse lähdin (tottakai seuraavallekin rankalle mukaan, joka suuntautui Helsinkiin syksyllä 1996. Ja 1997 lähdin mukaan kaikille excursioille, tai sitten ei lähde kukaan muukaan - olen nimittäin tämän vuoden excursiovastaavanne. Tervetuloa kaikki mukaan viihtymään ja saamaan muistoja, jotka säilyvät pitkään!

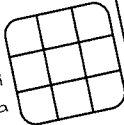
Juhokuisinen

P U U H A N U R K K A

U
U
H
A
N
U
R
K
K
A

Tehtävä 3.

Sijoita luvut 1-9 ruudukkoon siten, että vierekkäisten ruutujen erotusten itseisarvojen summa olisi mahdollisimman suuri. Erotuksia on yhteensä 12 - 2 joka rivissä ja sarakkeessa.

Tehtävä 4.

Matkallaan autot ohittavat kaupungit D ja C. Sekä B:stä että D:stä on kaksi kertaa pidempi matka A:han kuin C:hen. C:stä, joka on B:n ja D:n välillä on 15 km D:hen. Kuinka pitkä matka on A:n ja B:n välillä?

Tervehdys, rakkaat kiltaveljet ja -sisaret

Jälleen on se aika vuodesta, jolloin Korkkiruuvi on ilmestymäisillään ja meitä hallituksen jäseniä vaivataan (= lukijoita raastetaan) kiltalehtemme ilmestymisen vuoksi. Siksiäpä avaankin nyt sanaisen arkkuni ja pitemmittä höpinöitä koetan paneutua jopa asiaan.

Uusi vuosi tuo tullessaan uudet tuulet rakkaan opinahjomme pinttyneinpäänkin nurkkaan. Killat ja ylioppilaskuntamme on saanut uudet hallitukset, ja koko korkeakoulumme uuden keulakuvan, rehtorin.

Vuodesta toiseen olemme totuneet siihen, että mikään ei muutu vaikka kuinka murisisimme kurjaa oloamme ja kokemaamme vääryyttä. Mutta mitä, jos tänä vuonna tekisimmekin poikkeuksen ja toisimme mielipiteemme julki. Hiljaa oleminen ja oman pään seinään hakkaaminen on niin julmetun tylsää, voisimmehan "hakata" vaikka jonkun toisen päätä.

Ylioppilaskuntamme on tänäkin vuonna aloittanut reippaasti jaostotoiminnan, jonka tarkoituksena on olla linkkinä opiskelijoiden ja YO-kunnan hallituksen välillä. Jaostojen kautta voi "riviteekkari" päästä vaikuttamaan jaoston mielipiteeseen, joka vaikuttaa YO-kunnan hallituksen mielipiteeseen, joka vaikuttaa... ties vaikka mihin. Jaostojen ovet ovat kaikille avoimet ja jokaiselle löytyy varmasti jotakin. On opoa, kopoa, sopoa, tiedotusta,... ja muita jaoksia.

Koneenrakentajakillalta itseltään löytyy myös toimikunta, joka järjestää komean juhlan kiltamme 30-vuotistaipaleen johdosta. Rakentavia ehdotuksia otetaan vastaan myös killan toiminnan parantamiseksi.

Tehkäämme olostamme mahdollisimman mukava!

Mikko, vpj. ja opokopomikälievatsahaava

Korkix ja

Kaikkien kaverin

kyläi

Korkix saapuu outoon kylään.

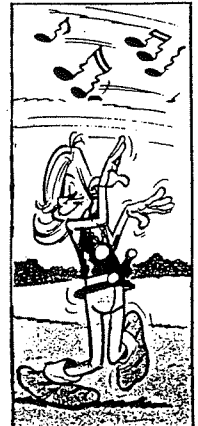
Outoon siksi, että siellä hallitsee historiasta tuttu kaksipäinen korppikotka.

On EX-XEROX joka on valittu kylän vasenkätisten naisten johtoon -

Toisaalla on FUEK-SERVIX joka on muiden päällikkö.

Kylän asukkaat ovat aina olleet innokkaita urheilijoita,

kuten FLIPPERIX joka harrastaa nykymittapuun mukaan täysin tuntematonta lajia ...

Muut kyläläiset ovat innoissaan vielä nykyaikanakin suosittua lajista ...

Onneksi kylä ei koostu pelkistä oppineista ja viisaista miehistä vaan joukkoon mahtuu myös muutama kuuliainen ja nöyrä nainen...

... sekä KANTTORIX, joka on eksynyt runolliseen pilveensä

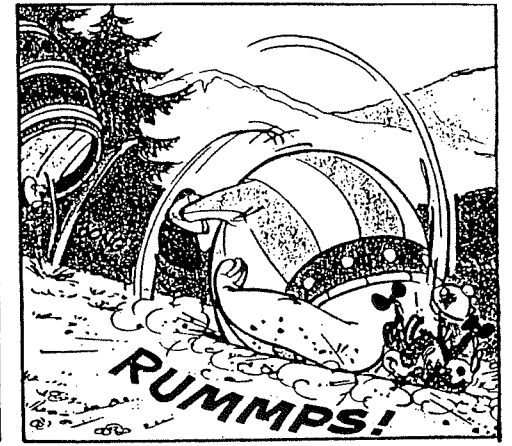
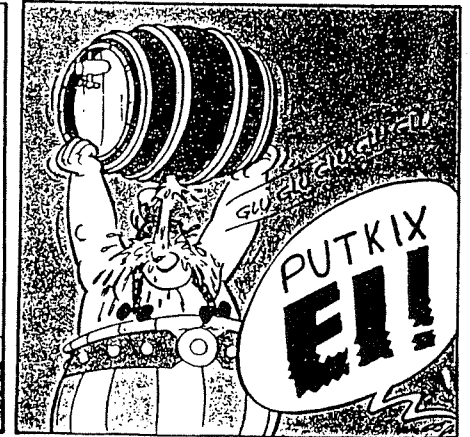
FUKSINE on taitava imartelija

Saunaisäntä PERVERTIX työn touhussa...

... Koska seikkailu päättyi onnellisesti, sankarimme kokoontuvat ja juhlivat tähtien loisteessa...

LOPPU

Piirsi:
Kokosi, kirjoitti ja
Uderzon virheet korjaili.

Uderzo
Markus Reinikka

Painajaisia

Tiettyinä hirveänä yönä bommareiden jälkeen, jolloin olin syönyt pizzaa puolenyön jälkeen, näin hirveää painajaista. Painajaiseni oli hieman outo, nimittäin kuvittelin olevani kopiokone. Unessani tapahtui seuraavaa.

Heräsin krapulaisena ja likaisena konetalon aulassa olevasta kopiokone- nurkkauksesta siihen, että joku tunki minuun kopiokorttia. Noh, siinä lämmitessäni kaveri kyllästyi ja vaihtoi toiseen kopiokoneeseen, joka oli jo herätetty aikaisemmin. Noh, vähän ajan päästä tuli seuraava kopioija, joka jaksoi odottaa lämpiämiseni loppuun. Kotvan päästä rykäisin itsestäni ulos rypyyisen ja määrän kopion, jolloin kopioija tokaisi "Hei, tän päälle on joku kaatanut olutta!" No nyt ainakin selvisi miksi olin krapulasssa ja likainen. Onneksi kopiokonevastaava tuli paikalle ja hetken sadattelun jälkeen meni soittamaan korjaajalle. Seuraavaksi havahduin siihen kun kopiokonekorjaaja saapui paikalle korjaussarjan kanssa. Olotilani parani huomattavasti ja enää mikään minusssa ei ollut rikki ja seuraava kopio oli jo taysin hyvä.

Päivän mittaan olotilani parani, kun uudet kopiot ja kopioitsijat pyyhkivät minusta loputkin liat pois. Päivällä minulla kopioitiin lukematon määrä matikan ja fysiikan laskutehtäviä ja luentomuistiinpanoja. Vilisi uusia Konekillasta ja Motivattorista ostettuja 100 ja 50 markan kopiokonekortteja, joilla saa 330 ja 150 kopiota. Otettiin yksi- ja kaksipuoleisia A4 kopiota, otti joku myös A3 kokoisia. Päivä kulki rivakasti, aina 45 minuutin välein tuli mieleton kopiointi-boomi ja muulloin oli jopa taukoja. Iltapäivällä minuun jumiutui paperi, jonka kohtalaisen asiantuntevasti poisti joku poika auttaessaan jotain sievää tyttöteekkaria.

Iltapäivällä kopiokonevastaava tuli taas poistamaan minusta jumiintunutta paperia ja samalla hän täytti paperia ja mustetta minuun. Iltapäivä sujui muuten rauhallisesti. Joku kopioi mielenkiintoista kirjaa, hän oli ilmeisesti tehnyt asiaa ennekin, koska löysi minusta zoomin, että ei tarvitse kopioida mustia reunoja paperiin.

Illalla kopioitiin muutama harkkatyö ja luentopruju näppärästi syöttölaitetta apuna käyttäen. Kopioi joku myös ohisyötön kautta hieman paksummalle paperille prujun kansilehden.

Yöllä varsinainen painajainen alkoi, kun minua kohti lähestyi joku pitkätukkainen hiippari, jolla oli kalvo kädessään. Hän aloitti rauhallisesti kopioinnin, tarkisti ensin paperilla millainen kopio tulee, koska kopio oli hyvä, hän laittoi ohisyöttöön kalvonsa ja aloitti kopioinnin. Ja hetken päästä huokaisin helpotuksesta, kopiokalvo oli ostettu killasta ja se meni läpi mukavasti. Mutta tämän jälkeen tuli joku penninvenyttäjä-dorka, jota ei ohjeet kiinnostaneet, ja pitää sitä stalinismin huippuna, että kalvot pitää ostaa killasta. Hän avaa paperisäiliön liian nopeasti, ennenkuin vihreä vilkkuva valo ehtii

sammua, aiheuttaen papereiden leviämisen pitkin ja poikin. Hän heittelee lennelleet paperit sinne sun tänne ja laittaa kalvonsa paperipinon päälle, ja tämän jälkeen mäjäyttää paperisäiliön kiinni. Hetken päästä hän asettaa paperinsa juuri väärään asentoon koneen lasille ja aloittaa kopioinnin. Kalvo lähtee huonosti paperipinon päältä, koska kalvon alla pinossa olevat paperit ovat rypyissä. Muste tulee kalvon päälle vinoon ja sitten kalvon nopeasti lähestyessä kuumia musteen kuivausteloja hiki alkaa valua päältäni ja lopuksi herään siihen, kun näen unessani kalvon sulavan telan ympärille ja saman tyyppin kirotesa päässäni "Paska kone, söi mun kalvon, no onneks mulla on näitä lisää..."

Artikkelin kirjoittaja työskentelee Koneenrakentajakillan hallituksessa Kopiokonevastaavana. Häntä yleisesti kutsutaan Sippukseksi, millä on kuulemma jotain tekemistä hänen sukunimensä kanssa.

KUUKAUDEN LUKIJAKILPAILU!!!!

Kirjoita vastaukset A5 tai A4 kokoiselle paperille. Laita selkeästi näkyviin nimesi ja sähköpostiosoitteesi. Laita jokaisen vastauksen eteen selkeästi kysymyksen numero. Palauta vastauslappusi killassa olevaan vastauslaatikkoon torstaihin 20.2.1997 mennessä. Oikein vastanneiden kesken arvotaan hienoja palkintoja perjantaina 21.2.1997 klo 12:00 kiltahuoneella.

Kysymykset:

1. Minä vuonna on perustettu TTKK:n Koneenrakentajakilta?
2. Mikä on Meksikon virallinen nimi?
3. Missä KoRK:n kiltahuone sijaitsee?
4. Mitä traagista Euroopassa tapahtui vuonna 79?
5. Paljonko maksaa Koneenrakentajakillasta ostettuna 20 mm:n kierreselkä?
6. Mikä on metrin alkuperäinen määritelmä (1700-luvun lopulta)?
7. Kuinka monta opiskelijahintaista lounasta sinun täytyisi vain jättää väliin ravintola Newtonissa, jotta saisit tästä säästyneillä rahoilla maksettua killan vuosittaisen jäsenmaksun?
8. Mikä on Vanuatun virallinen kieli englannin ja ranskan lisäksi?
9. Mikä oli viimekertaisen KoRK:n rankan excursion 'nimi'?
10. Kuka on suomen presidentti?

Akateemisen kyykän MM-kisat 17.2.1996

Lauantaiaamu ei ollut edes kunnolla ehtinyt valjeta Tampereen Herwannassa, kun herätyskelloni pärähti soimaan Wäinölän remontoimattoman E-rapun 7. kerroksen asunnossa numero 266. Kuitenkin vasta vilkaisu kelloon sai minut todella heräämään ja muistin, että nyt todella olisi noustava ylös eikä käännettävä kylkeään ja jatkaa uniaan. Syynä näin epäilyttävään käytökseen oli tietenkin kyykän MM-kisat (kuten fiksuimmat lukijat varmaan jo otsikon perusteella arvasivatkin).

TOAS:n käsitys talviasuttavasta asunnosta antoi hieman esimakua tulevasta hylätessäni suloisen lämpimän suojapaikkani lakanoiden välissä. Ulkona nimittäin oli rapiat 20 astetta pakkasta. Ihoni oli jo valmiiksi kananlihalla kun kömmin Goomin jäännösinä lattialla lojuviin olutkärryihin kompastellen kohti jääkaappia jonkinlaisen aamupalan toivossa. Toivo oli, kuten arvata saattaa, tuttuun tapaan turha. Margariinista ja ketsupista on paha nyhjäistä. ”Onneksi sentään kyykkätuomareille oli luvassa ilmainen kyykkälounas,” lohduttelin itseäni seistessäni jääkaapin pienen lampun kelmeässä valossa keskellä ahdasta keittiöntapaista.

Seuraavaksi olikin edessä melkoinen ahtausoperaatio. Kaikki lumput ylle mitä suinkin sai kauniin punaisten haalareiden alle mahtumaan. Vilkaisu peiliin toi elävästi mieleen Michelin-ukon. Lentäjänlakki päähän ja turkisrukkaset kouraan ja menoksi, jotten myöhästyisi tehtävienjaosta, jonka oli määrä tapahtua kello kahdeksan reikä reikä. Koululle kävellessäni aloin vähitellen herätä ja mietin kuumeisesti olinkohan mahtanut valmistautua riittävän huolellisesti tuomareihin kohdistuvaan mahdollisesti hyvinkin avokätiseen lahjontaan. Kosteaa paikan leiri kun tuli aloitettua vasta keskiviikkona tvikkareiden ystävänpäiväbileissä. Onneksi sentään pohjakuntoa oli haettu jo alkusyksystä lähtien.

Kuten arvata saattoi, liian aikainen ajankohta ja vieläpä lauantaiaamuna, karsi hilpeästi joukostamme muutaman tuomariksi lupautuneen. Monessa sopassa keitetyt järjestäjät tosin olivat osanneet varautua tällaiseen viime hetken hävikkiin rekrytoimalla riittävän määrän tuomareita. Jäipä heitä vieläkin muutama reserviin siltä varalta jos vaikka jonkun tuomarin selkäranka pettäisi, sillä korruptio on näissä kuvioissa ollut aina vahvasti mukana.

Raahattuani kyykkäsetin karttuineen kentälleni aloin kaikessa rauhassa pystytellä kyykkiä ja odottelemaan kello yhdeksää ja turnauksen alkua. Ilmassa oli varmaankin suuren urheilujuhlan tuntua, mutta siitä emme oikein päässeet osallisiksi kaikkein kauimmaisella kentällä. Eihän sinne edes kuuluneet kenttäkuulutukset eikä yleisökään juuri häirinnyt läsnäolollaan.

Aamupäivä meni ihan mukavasti yleisen sarjan alkulohkoja tuomaroidessa. Tunnelma tosin oli hieman vaisuhko niukahkon lahjonnan ja lohkon joukkueiden flegmaattisuuden vuoksi. Ihmekös tuo kun pelaajat olivat Otaniemen Kikkiläisiä ja jotain ihme yliopisto-hörhöjä. Peli eteni sopuisasti ja tuomaria ei tarvittu oikestaan muuhun kuin pisteiden laskuun.

Puolenpäivän jälkeen ylituomari vastaväitteistäni huolimatta nakitti minut naistensarjan alkulohkon tuomariksi takaparkkiin ja johan alkoi elämä hymyilemään. Aurinko lämmitti ja tytöt hymyilivät kilpaa auringon kanssa. En varmaan ikinä unohda kuinka pääsin kädestä pitäen opettamaan nappisilmäiselle neitokaiselle kuinka kartusta kuuluu ottaa kiinni ja kuinka sitä oikein käsitellään. Tuomarin hyvinvointi oli aivan ilmiselvästi lähellä punaposkisten urheilijattarien sydämiä, sillä tytöt tarjoilivat kilvan kuumaa kaakaota ja muuta lämmikettä lohkonsa lainvalvojalle, eivätkä halunneet vastapainoksi kuin suopeita tuomioita joukkueelleen. Myöhemässä vaiheessa tosin eräät tytöistä alkoivat valitella viluisia sormiaan ja heidän sisäänrakennetut infrapunakameransa havaitsivat lähitienoiden lämpimimmiksi paikoiksi oikeaoppisesti kerrospukeutuneen tuomarinsa vaatekerrosten välissä olevat ilmataskut. Nämä lämpöhakeutuvat kädet saivat minut kylläkin useampaan otteeseen huolestumaan poikuuteni säilymisen puolesta, mutta karaisin luontoni ja näin jälkepäin voin ylpeänä kertoa kestäneeni sukupuolisen ahdistelun kuin mies konsanaan ja jopa nauttineeni siitä. Näinä hetkinä ihmettelin useasti, kuinka joku saattoi olla ryhtymättä tuomariksi MM-kyykkään.

Takaparkissa vallinnut rauha ja harmonia kuitenkin rikkoutui käärmeen luikerrellessa paratiisiin joukkueen nimeltä Los Tvigos tullessa pelivuoroon. Heti kättelyssä, tai itseasiassa jo ennen sitä, he kertoivat olevansa hallitsevia maailmanmestareita. Varmaankin tarkoittivat kyykänpeluuta, mutta jos vittuilussa järjestettäisiin MM-kisoja, näiden neitien puolesta voisin vaikka lyödä likoon koko omaisuuteni (ts. laakerivikainen fillari ja hammasharja). Uskokaa tai älkää, niin ei edes Iivokaan osaa vittuilla yhtä lahjakkaasti kuin nämä vanhentuneet tvikkarit. Jutulleni tietysti antaisi roimasti lisäväriä muutama sitaatti

kentänlaidalla käydystä rakentavasta keskustelusta, mutteivat ko. kommentit taitaisi läpäistä sensuuria. Päätoimittajamme Soilen linja kun on näissä härskimmänpuoleisissa jutuissa tiukempi kuin sen nappisilmäisen brunetin kumpikaan pakara.

Loppuotteluissa tuomitsivatkin muut tuomarit joten pääsin minäkin illan hämärtyessä nauttimaan siitä suuren urheilujuhlan tunnusta keräilemällä roskia kenttien laidoilta. Saatuaamme paikat taskulampun valossa kuntoon hiippailin roskaruokapaikan kautta kämpilleni hakemaan pullon kirkasta ja jatkoin vaatteita vähennettyäni Teekkarisaunan kautta kyykkäbommareihin, jonne tietenkin pääsin tyylikkäästi jonon ohitse. Korkeimman kyykkäoikeuden jäsenien etuisuuksia sekini. Bommareissahan te kaikki olettekin käynyt joten tiedätte varmaankin mitä siellä mahdollisesti saattoi tapahtua. Tai sitten ei.

Kirjoitteli yön pimeinä tunteina Janne (ei Pyyro)

Näe Apina -excu 14.-15.11.1996

Lähtö tälle salaperäisyyden verhoamalle exculle tapahtui eräänä torstaina aivan epäinhimilliseen aikaan kello 6.30 aamulla. Tupsulan pihassa bussiin lastattiin jo valmiiksi pikku pöröissä olevia punahaalarisia olentoja, joista mm. terhakka matkanjohtajamme jouduttiin väkivalloin raastamaan sängystään ylös. Noudettuamme koulun pihasta loput matkalaiset, pääsi matkamme kohti Järvenpään Valmetia alkamaan. Bussissa alkoi tunnelma pikku hiljaa herätä, kun repuista kaivettiin esiin nestemäiset eväät ja baari auton etuosassa avasi ovensa janoiselle kansalle.

Valmetilla meitä vastassa ollut mukava mies tarjosi meille aluksi tuhdin tietopaketin lisäksi kahvia ja pullaa, sillä hän ilmeisesti katsoi meidän tarvitsevan myös kiinteää ravintoa. Esitimme hänelle älykkäitä kysymyksiä ja saimme niihin vielä älykkäämpiä vastauksia, mutta siltikin meille jäi hieman epäselväksi, paljonko se tehdas oikeastaan painoikaan. Tehdaskierroksen aluksi meille kerrottiin paikan loistavista virkistäytymistiloista, joihin kuului sauna ja uimaallas, mutta emme kuitenkaan saaneet sinne kutsua viettämään iltaa ja juomaan ilmaista olutta. TVIK-tytöt ilmoittivat menevänsä saman tien uimaan, mutta heitä kiellettiin ankarasti peläten suuren luokan tappioita aiheuttavaa seisokkia tehtaassa. Tehdassalissa näimme kaikennäköisiä ja -kokoisia paperinvalmistukseen liittyviä koneita ym. vehkeitä ja tulipa siinä mieleen, että paljonkohan sitä joutuisi nostamaan opintolainaa saadakseen sinne Mikontalon solun eteiseen oman paperikoneen. Vastaus: aika paljon. Näissä mietteissä poistuimme Järvenpäästä ja lähdimme etsimään kopardia.

Pikku hiljaa matkan edetessä saimme sekavasta matkanjohtajastamme sen verran ulos, että matkan huviretkiosuus kohdistui Korkeasaareen, jonne oli alunperin ollut ilmeisesti tarkoitus mennä jollain paatilla, mutta joku oli tajunnut ajoissa pelastaa alukset Titanicin tuholta, joten menimme siis kävellen (uidakin olisi kai saanut). Tutustuessamme villieläinten ihmeelliseen maailmaan katosi samalla punaisten haalareiden kätköihin kaikki mahdollinen mitä kynsin hampain seinistä irti sai. Yhtään eläintä ei sentään tarttunut taskuun. Niille meidän vierailumme oli luultavasti päivän kohokohta, sillä ahmakin pääsi pitkästä ajasta taas oluen makuun ja naarasleijona meinasi syöksyä häkkinsä pleksin läpi nähtyään ihanat KoRKin pojat. Tvikkareillekin löytyi oma aitaus vaaleanpunaisten flamingojen seurasta. Kun poislähdön aika lähestyi, ruvettiin kuumeisesti miettimään, olisiko mitenkään mahdollista saada pysäköintikieltomerkki lisäkytilillä ZOO mukaamme. Liikennemerkin irrottaminen tuskin tuottaisi sen suurempia ongelmia, mutta sen poiskuljettaminen voisi herättää lievää paheksuntaa sillan toisessa päässä olevien lipunmyyjien keskuudessa. Ratkaisu oli seuraavanlainen: lähetettiin pari suurinta kaveria lipunmyyntikojulle tiedustelemaan innokkaasti postikortteja samalla kätevästi peittäen myyjän näkyvyyden ulos kopista, ja sillä aikaa liikennemerkki tolpineen päivineen kuljetettiin pois turvaan.

Päivän hämärtyessä illaksi lähdimme etsimään pystytyspaikkaa niille kahdelle puolijoukkuetelalle, joita jostain syystä raahasimme mukanaamme. Pian paljaistui se karu

totuus, että meidän oli tarkoitus yöpyä niissä (totta tosiaan, telttamajoitus oli se pienellä painettu osuus excuohjelmassa). Matkalla Rastilan leirintäalueelle eteemme tuli jälleen pieni pulma, kun nuo tiet tuolla Helsingissä ovat huomattavasti kapeampia kuin esimerkiksi Herwood highway, ja kun joku juntti on vielä pysäköinyt autonsa keskelle tietä, niin eihän siitä bussilla enää ohi pääse. Onneksi meillä oli auto täynnä reippaita nuoria mehiä, jotka näppärästi nostivat auton rotvallin reunalle, ja matka pääsi jatkumaan. Majoituttuamme alkoi nälkä tuntua jo mahan pohjalla ja oli aika etsiä jokin ravitsemusliike. Paikallinen tvikkari johdatti meidät johonkin legendaariseen paikkaan syömään halpaa ja hyvää pizzaa, mutta kun suurilukuinen ja nälkäinen joukkomme miehitti pizzerian ja vaati ruokaa HETI, tuli kokille hätä käteen, ettei hän pysty meitä kaikkia ruokkimaan. Niinpä heitimme osan porukasta pihalle ja söimme hyvää ja halpaa pizzaa hyvällä omallatunnolla. Muiden asiakkaiden iloksi lauloimme ruuan päälle pari reipasta teekkarilaulua, kunnes poistuimme leirintäalueelle saunomaan. Sauna oli kaiketi suunniteltu nelihenkiselle aliravitulle etiopialaisperheelle, sillä jouduimme jakamaan seisomapaikkoja ja jonotusnumeroita, jotta kaikki mahtuisivat saunomaan. Myös aika oli liian rajoitettu, jonka seurauksena seuraavat saunojat meinasivat saada julman hädän keltaisenkosteaa yllätyksen muodossa. Lämpimästä saunasta olikin sitten mukava siirtyä telttaan, jossa kamiina hehkui punaisena lämpöään. Alkuillasta riitti teltoissa vielä väkeä, mutta kun kylmyys alkoi iskeä ja lamppuöljykin tuhaantui nuotion sytyttämiseen, siirtyivät heikkoluontoisimmat heille varattuun mökkiin, jossa kuulemma olikin kuuma ja kiihkeä tunnelma läpi yön. Me muut jäimme pitämään seikkailuhenkeä yllä laulamalla lämpimiksimme, sillä toisessa teltassa kipinä sammui jo kolmen aikaan yöllä ja viileys laskeutui yllemme. Toisessa teltassa kyllä riitti lämpöä ja löytyipä sieltä yläkerta ja vessakin. Aamulla oli mukava herätä, kun maansiirtokoneet jyrräivät korvan vierestä ja tuuli repii telttaa mukaansa. Mutta kylmyyttä ei kukaan valittanut.

Kunhan aamulla taas saatiin porukka kasaan, lähdettiin ajamaan kohti Hämeenlinnaa ja Konecranesia. Siellä meitä oli jälleen vastassa mukava nuorimies, joka kylläkin huolestuneena kyseli, että kuinkas kännissä te oikein olette. Hänkin tarjosi meille kahvia ja pullaa kertoessaan tehtaansa toiminnasta. Tehdaskierroksella näimme hienoja hallinostureita, jotka nekin mukavasti koristaisivat Mikontalon solua, mutta eipä taida opintolaina enää riittää.

Paluumatkalla oli jo hieman väsynyt tunnelma, mutta teekkarihenki heräsi, kun meidät ohitti toinen bussi täynnä nuorisoa (seurakunnan retkellä luultavasti). Nappasimme bussin kyljestä puhelinnumeron ja soitimme heille, josta pelästyivät raukat niin, että lähtivät seuraavasta liittymästä pois, mutta päästiinpäs ainakin näyttämään niille, miltä teekkarin pylly näyttää. Hengissä kotiin selvittyään ei voi muuta sanoa, kuin että olipas hauska reissu. Telttamajoitus oli cool...

Kaisa Airas

Fuxiwunderunde

Muistikuvat wundelta ovat jo hieman hataria johtuen luonnollisesta ajankulusta sekä allekirjoittaneen kehon sisältämästä etanoliannoksesta ko. lokakuuisena(?) päivänä. Täytyy kuitenkin yrittää kaivella mielen syövereitä ja kerrata tapahtumia.

Joukkueemme (Tohtori Naama) lähti sananmukaisesti verenmakaiseen taistoon seuraavilla varusteilla:

- Kaksi (2) konefuksia
- Kaksi (2) titenörttiä
- Useita (n) pulloja suomalaista olutta veroluokista III ja IV
- Hieman ((n-1)l) omia ja epäilyttäviä taikajuomia
- Humalahakuinen juomatapa
- Tehtäväpaperi, jota kukin vuorollaan tulkitsti
- Ja tietenkin tappomeininki

Kuten listasta huomaa jätimme huumorin kokonaan pois ohjelmistosta. Mutta asiaan: Koululta startattuamme suunnistimme kohti ensimmäistä rastia Cupolaan. Siellä heitimme luonnonsuojelijoiden suunnattomasta vastustuksesta huolimatta tikkaa ja pisteiden tarkastuslaskennan yhteydessä huomasimme olevamme pari olutta köyhempiä, mutta saimmepa pari ylimääräistä pistettä. Jätimme Herwoodin taaksemme ja syöksyimme bussilla kohti uusia seikkailuja. Seuraajva rasti olikin KoRK:n kyykkärästi, jossa korvasimme yhden täyden hutiheiton (titeläinen tietenkin) parilla täydellä oluella. Seuraava operaatio oli haahuilla kohti YKI:n katusählykisaa. Lisäksi esitimme jääkiekkosovituksen Lyhyestä herwantalaisesta juomalaulusta. Rastilta heltisikin täysi kymppi täydellisestä suorituksesta.

Tämän jälkeen en vastaa reissun yksityiskohdista enkä tapahtumien järjestyksestä tahi ajankulusta. Suuntasimme kulkumme kohti keskustaa ja laskimme Sokoksen lamppuja (180 kpl). Jossain vaiheessa tankkasimme itseämme Mäkkärissä, josta ostimme myös tulevaisuutemme kannalta elintärkeän kapistuksen.

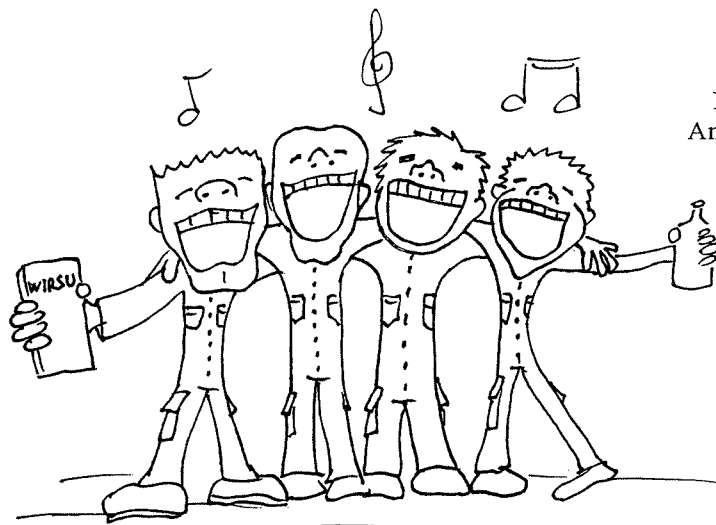
Reittimme kulki läpi vaarojen ja Indecsin taaslaulettiinjataasmenikaljaa -rastin kautta kohti Finlayssonin syövereitä. Siellä meidät otti vastaan hehkeä arkkarityttö-ryhmittymä. He laittoivat meidän taiteellisen mielenvikaisuutemme liikkeelle, ja esitimme kauniin ja herttaisen sadun prinsessan pelastamisesta. Järkytyksemme oli suuri ja kauhea tyttöjen hyljätessä meidän olutlahjuksemme, mutta mepä kaivoimme

taikalaukusta Mäkkäristä ostamme Pocahontas kasetin, jolla irtosikin pari tärkeää lisäpinnaa.

Käytyämme Anttilassa täydentämässä vajentunutta lahjusvarantoamme mm. oluella ja Mikäliehevilevyllä jatkoimme maallista taivaltamme kohti Pikkukakkosen puistoa ja lennökkikisoja. Havaitimme tuotekehitysosastollamme parhaaksi ja tarkimmaksi malliksi pelkän paperimytyn elikkäs lennokin mallia UFO. Kiitos titejäsentemme saimme tältäkin rastilta täydet pisteet tosin tämän titeläisten rastin pistelasku-generaattori oli helposti manipuloitavissa.

Naapurissa olikin sitten Blebsien urheilullinen toimintapiste jonne upposi useita pulloja olutta sekä Mikähelveltisenbändinimitytoliceede. Nyt meille aukenikin loppusuora ja piti löytää vielä kävelykeppi. Tähän huipentuukin matkamme verenmaku ja dramaattisuus. Tunkiessamme metallitankoa (säde R) pulloon (säde r) tapahtui onnettomuus, jossa yksi jäsenemme koki fyysisen vamman ja muut ainoastaan henkisiä. Tutkijalautakunnan mukaan onnettomuuden syy oli säteiden virheellinen suhde (R>r).

Pääsimme kuitenkin maaliin Honkkariin ja jännittävien vaiheiden jälkeen odottelimme tulosten julkistamista. Yllätykseksemme saimme huikeat 78/80 pistettä ja voitimme koko roskan. Tunnuslauseemme olikin koko illan "Tärkeintä ei ole voitto, vaan ylivoimainen murskaaminen."

Tohtori
Naaman psta
Antti Huttunen

PUUHANURKKA

Tehtävä 5.

Etsi ylläolevasta laatikosta seuraavat sanat. Sanat voivat olla mihin tahansa kahdeksaan suuntaan.

1. KORK	16. KAVERI
2. OLVI	17. JANNE
3. TENTTIARKISTO	18. MIKKO
4. PELIKORTIT	19. ELINA
5. SOHVA	20. KAISA
6. FLIPPERI	21. JUHO
7. PRUJU	22. TUOMO
8. PUNAINEN	23. SOILE
9. WIRSU	24. MARKUS
10. KONECUP	25. MIKKA
11. EXCURSIO	26. ANTTI
12. KORKKIRUUVI	27. ILMO
13. POMMAC	28. TIMO
14. KIERRESELKÄ	29. TUULAMAIIJA
15. PÄÄTE	30. JANI

Tehtävä 6.

$1 + 1 = 2$, mutta seuraavalla tavalla tulokseksi saadaankin $1 + 1 = 1$.

Merkitään:

$$a = x$$

Jolloin saadaan:

$$a = x$$

$$a^2 - x^2 = ax - x^2$$

$$(a - x)(a + x) = x(a - x)$$

$$a + x = x$$

$$a = x = 1, \text{ eli } 1 + 1 = 1.$$

Mikä todistuksessa on vikana?

TEHTÄVIEN RATKAISUT:

Tehtävä 1.

Virtanen on nyt 46 vuotias.

Tehtävä 2.

Tallissa on 3 hevosta.

Tehtävä 3.

Tehtävssä on useita ratkaisuja, joilla summaksi saadaan 58.

5 2 6
1 9 3
7 4 8

Vieressä eräs ratkaisu.

Tehtävä 4.

90 km

Tehtävä 5.

```
           Ä K L E S E R R E I K N
O M I I K K A           O I
I      A      C A M M O P       N L O
V S      V           U       E M
U A R     E         N       C I E
U J U     R A       F       U T K
R I C     T I T R O K I L E P Ä R
J A N I A     X N L O   A   I   Ä O
K M I       E M U     I       P K
K A V       O O J     S       P W
R L S      U   U O   A S   J   E I
O U T E N T T I A R K I S T O U E R
K U                P K       H N   S I
R   T                I   O V N   U
A                                M   A N T T I
M          E L I O S             J
```

Tehtävä 6.

Tehtävssä suoritetaan jako nolalla. $(a - x) = 0$, koska $a = x$.

Hei, Fuksi!

Wappu on taas tulossa ja wapun mukana fuksien jäynäkisa ja härvelikulku. Jos tahdot pelastaa KoRKin maineen, etkä alennu kävelämään koskeen viimeisten joukossa jotain kummallista härvelinrumilusta kiikuttaen, tule mukaan härvelija/tai jäynätoimikuntaan ja auta tekemään itsellesi ja muille KoRKin fukseille ikimuistoinen Wappu!

Kiinnostuneet, ottakaa yhteyttä allekirjoittaneeseen!

KoRKin Wappuvastaava
Soile Lehtinen
1150217@proffa.cc.tut.fi

KONEENRAKENTAJAKILTA

TTKK